

Eflatun

- Őirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Őiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Işık Gözlü

Uyurken yüzünü seyredip yanımda,
Tanrının büyüklüğünü görmüşüm.
Gri gümüş telli saçların avuçlarımda,
Kendimi dünyanın en zengini saymışım.

Sen ey ışık gözlü sevgili,
Şenden sonrasına,
Ölümü yazmışım...

Eflatun

Yol Ağzında

İki ürkek, kırılğan insandı onlar.
Bir yolun ağzında buluştular.
Çıplak bedenlerinde geçmişin yara izleri,
Çuvaldan bir örtüye sarındılar.
Ve baktılar birbirlerine,
Baktılar ürkerek kırılmaktan.

Biri çıkarsa örtülerini ,
Diğeri de çıkaracak.
Biri bıraksa kalkanlarını,
Diğeri de bırakacak.
Öylece beklediler birbirlerini,
Beklediler ürkerek kımıldamadan.

İlk kadın cesaretlendi.
Sıyırdı azıcık örtüsünü,
Sol omuz başı görüldü.
Adam uzattı elini,
Adamın eli çeliktendi.
44 yıllık uğraşının sonucu,
El yapımı çelikten.
Ve soğuktu.
Adam sıcaklığı unutmuştu.
Tir tir titredi yüreği kadının.
Geçmişin hayaletleriyle savaştı bir süre
Ve örtüdü ürkerek yeniden.
Bulabildiği ne varsa, çer, çöp, taş, diken,
Kat kat örtüdü eskisinden beter.

İki ürkek, kırılğan insandı onlar.
Bir yolun ağzında ayrıldılar.
Kadın çirkindi artık,
Adamsa hala çelikten.

Eflatun